

Άγιος Νικόλαος Καβάσιλας: Δεν μετακινήσαμε ούτε ανεβήκαμε εμείς προς τον Θεό, αλλ' Αυτός ήρθε και κατέβηκε σ' εμάς!

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Αγίου Νικολάου Καβάσιλα

«Περί της εν Χριστώ Ζωής»

Η εν Χριστώ ζωή πραγματοποιείται με τα ιερά Μυστήρια του Βαπτίσματος, του Χρίσματος και της θείας Κοινωνίας

Συνέχεια από εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=400001>

Στη συνέχεια θα δούμε, πώς είναι δυνατό να ζήσουμε έτσι και να βαδίσουμε «εν καινότητι ζωής», όπως λέει ο Παύλος.

Τι πρέπει δηλαδή να κάνουμε, για να συναφθή ο Χριστός και να συνδεθή τόσο στενά μαζί μας, ή δεν ξέρω και πώς αλλιώς να το ονομάσω.

Αυτό από τη μια εξαρτάται από τον Θεό και από την άλλη από τη δική μας σπουδή. Από τη μια είναι έργο καθαρά δικό Του, από την άλλη απαιτεί και τη δική μας φιλοτιμία. Ή μάλλον εμείς συνεισφέρουμε τόσο, ώστε να κρατήσουμε τη Χάρη και να μην προδώσουμε το θησαυρό ούτε να σβήσουμε την αναμμένη λαμπάδα.

Δηλαδή να μη φέρουμε τίποτε ενάντιο προς τη ζωή κι εκείνα που γεννούν το θάνατο.

Κάθε ανθρώπινο λοιπόν αγαθό και κάθε αρετή καταλήγει σ' αυτό:

Να μη στρέψη κανείς το ξίφος εναντίον του ούτε ν' αποφύγη τη μακαριότητα και να πετάξη τα στεφάνια από το κεφάλι του.

Γιατί την ίδια την ουσία της ζωής φυτεύει με άρρητο τρόπο στις ψυχές μας ο Χριστός, όντας ο ίδιος παρών. Είναι αληθινά παρών και ενισχύει τις αρχές της ζωής που χορήγησε με την επιδημία Του στον κόσμο.

Και είναι παρών, όχι όπως την πρώτη φορά μετέχοντας στην καθημερινή ζωή, τις συναναστροφes και τις ενασχολήσεις μας, αλλά με άλλον καλύτερο και τελειότερο τρόπο, κατά τον οποίο γινόμαστε σύσσωμοι και σύζωοι μαζί Του και μέλη Του και κάθε τι παρόμοιο.

Όπως άρρητη είναι η φιλανθρωπία από την οποία κινήθηκε ν' αγαπήση τόσο πολύ τους αξιομίσητους και να προσφέρει τόσο μεγάλες δωρεές, και πως η ένωση με την οποία συνυπάρχει με τους αγαπημένους Του ξεπερνά κάθε απεικόνιση και κάθε ονομασία, έτσι και ο τρόπος με τον οποίο συνυπάρχει και ευεργετεί είναι θαυμαστός και ταιριάζει μόνο στον Δημιουργό των θαυμασίων.

Ανακαινίζει δηλαδή και αναπλάθει στην πραγματικότητα και κάνει κοινωνούς στη ζωή Του αυτούς που με σύμβολα, σαν με ιχνογράφημα, μιμούνται το θάνατο που υπέστη αληθινά για τη ζωή μας.

Γιατί στα ιερά Μυστήρια εικονίζουμε την ταφή Του και εξαγγέλλουμε το θάνατό Του. Με αυτά γεννιώμαστε, μορφοποιούμαστε και συναπτόμαστε υπερφυώς με τον Σωτήρα.

Αυτά είναι εκείνα με τα οποία, όπως λέει ο Παύλος, «εν αυτώ ζώμεν και κινούμεθα και εσμέν»».

Το Βάπτισμα χορηγεί την ύπαρξη και την υπόσταση κατά Χριστόν, γιατί μας

παίρνει νεκρούς και διεφθαρμένους και μας εισάγει για πρώτη φορά στη ζωή.

Η χρήση με το Μύρο τελειοποιεί αυτόν που γεννήθηκε, γιατί προσφέρει ενέργεια κατάλληλη γι' αυτή τη ζωή.

Η θεία Ευχαριστία συντηρεί και διατηρεί τη ζωή αυτή και την υγεία, γιατί ο Άρτος της ζωής δίνει τη δυνατότητα να διαφυλάξουμε όσα αποκτήσαμε και να παραμείνουμε ζωντανοί.

Ζούμε λοιπόν με αυτόν τον Άρτο, κινούμαστε με το Μύρο, έχοντας λάβει την ύπαρξη από το Βάπτισμα.

Με αυτόν τον τρόπο ζούμε εν τω Θεώ, μεταθέτοντας τη ζωή από τον ορατό στον αόρατο κόσμο. Δεν αλλάζουμε τον τόπο, αλλά τον τρόπο και τη ζωή.

Γιατί δεν μετακινηθήκαμε ούτε ανεβήκαμε εμείς προς τον Θεό, αλλ' Αυτός ήρθε και κατέβηκε σ' εμάς.

Δεν Τον ζητήσαμε, αλλά μας ζήτησε.

Δεν αναζήτησε το πρόβατο τον ποιμένα και η δραχμή τον οικοδεσπότη. Αυτός έσκυψε στη γη και βρήκε την εικόνα.

Έφθασε εκεί που περιπλανιόταν το πρόβατο, το σήκωσε και το γλίτωσε από την περιπλάνηση. Χωρίς να μας μετακινήσει από εδώ, κι ενώ μένουμε στη γη, μας έκανε ουρανίους.

Έβαλε μέσα μας την ουράνια ζωή, χωρίς ν' ανεβάσει εμάς στον ουρανό, αλλά χαμηλώνοντας και κατεβάζοντας τον ουρανό σ' εμάς, όπως λέει και ο Προφήτης: «Έκλινεν ουρανούς και κατέβη».

Απόσπασμα από το βιβλίο του Αγίου Νικολάου Καβάσιλα, «Περί της εν Χριστώ Ζωής», λόγοι επτά, έκδοση Ιερού Ησυχαστηρίου «Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος», Σουρωτή Θεσσαλονίκης. Προλογίζει ο καθηγητής Γεώργιος Ι. Μαντζαρίδης.

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)